

המדינה עולה ביוקר

אפשר להביע אמון לממשלה הי
זאת? איך אפשר להביע אמון ל
מישטר הזה?

★ ★ ★

עתה באה ממשלה זו ומוסיפה חטא
על פשע. אחרי שקברה את המיליארדים,
אחרי שבנתה משק המביא להתייקרות מת
מדת של כל המיצרים, אחרי שהיא עצמה
מובילה את מירון ההתייקרות — היא באה
אל המוני העם, וקודם כל אל המוני ה
שכירים, ותובעת מהם להקטין את החגורה,
לרסן את עליית רמת מחיהם, ולמעשה אף
להוריד את רמת מחיהם הריאלית.

**מדוע ירסן האיש העובד את
עצמו, אם הממשלה עצמה מת
נפחת, בצנינות גלויה?**
מדוע יהדק את חגורתו, כאשר לנגד
עיניו קמה אריסטוקרטיה חדשה של פרו
טקציונרים, מנהלי חברות ממשלתיות ופר
טיות, ואלופי המשק הפרוטקציוניסטי?
שום משק יעיל — קאפיטליסטי
או סוציאליסטי — לא קם על שכר
ירוד. רמת שכר גבוהה היא דור
בן ליעול. רמת שכר נמוכה היא
פרס לנחשלות.

לקיים ייצור בלתי יעיל בשכר עבודה נמוך
— פירושו להחליף את ההגנה הטוטאלית
של המישטר הפרוטקציוניסטי על מיס
עלים נחשלים — בסובסידיה שניתנת לאותם
מיפעלים נחשלים על ידי העובדים.

★ ★ ★

לכך לא נסכים. כי אין זו תרופה.
זוהי גלולה המחמירה את המחלה.
מהו הפתרון?
אחרי 18 שנה של מישטר החלוקה, אין
תרופה קלה.

**למדינת ישראל דרושה ממשלה.
דרושים לה שרים שאינם נציגים
של קבוצות לחץ, אלא נציגי מוח
שבה כלכלית חדשה.**

דרוש מינהל לתיכנון ממלכתי, שיעמוד
מעל למשרדי הממשלה, ושראשה יהיה סגן
ראש הממשלה.

מינהל לתיכנון כזה צריך להגיש תוכנית
חומש נועזת. תוכנית שתביא לחיסול כל
המשק הספילי — הממשלתי, הציבורי וה
הפרטי.

ממשלת ישראל ביום כינונה: כמה זה עולה?

פרטי; לריכוז הפעילות הכלכלית בענפים
כדאיים. תוכנית שתביא להעברת העובדים
בצורה מסודרת וצודקת, חוך הבטחת מלוא
זכויותיהם, ממפעלי הסרק שיחוסלו למיפ
עליהם החיות שיפותרו. וזאת בלי התחש
בות כלשהי בקבוצות הלחץ הפוליטיות-כל
כליות השונות.

**רק פתי יאמין כי ניתוח נועז
זה אפשרי במישטר הקיים. כי
פירושו האמיתי — חיסול המיש
טר עצמו. וכל שנה שתעבור עד
אז — תכנס אותנו עמוק יותר
לבויק, שממנו נצא רק כאשר יקומו
כוחות חדשים, מישטר חדש —
וממשלה חדשה.**

השלום שפירושו עצמאות מדינית.
**ממשלה זו אינה אלא המוסר הי
מתאם העליון של קבוצות הלחץ.
ועל כן לא היה שום הבדל בין ממשלת
הקואליציה של מפא"י והציונים הכלליים,
למשל, ובין ממשלת הקואליציה של המערך
ומפ"ס כיום.**

**המאבקים הפנימיים של מישטר
זה אינם מאבקים על דרכים חד
שות או פתרונות חדשים. הם מא
בקים על המפתח לחלוקת השלל
בין קבוצות הלחץ.**

★ ★ ★

הממשלה עצמה היא קבוצת הלחץ
המיספר 1. מנגנונה מתפתח ומתנפח,
בעוד שיעילות שירותיה מצטמצמת.

**כל קואליציה חדשה מוסיפה ל
מנגנון זה שיכבה חדשה של ג'ובי
ניקים, רבדים על גבי רבדים, מין
עוגת קרם ביוורקראטית אשר גם
פארקיוסון לא חלם על שכמותה
בסיוטיו.**

גם זוהי סיבה מרכזית לייקור שירותי ה
שלטון, שבעקבותיה באה ההתייקרות ה
כללית.

אחרי שהזרימה חלק מכספיה השנור לכי
סיה של עצמה, ולכיסוי המפלגות הקשורות
עיתה במערכות השלטון השונות, השתמשה
הממשלה בשאר המיליונים להקמת מיפ
עלים על גבי מיפעלים, שחולקו לפרוטקצ
יונים ציבוריים ופרטיים, ללא התחשבות
בנתונים כלכליים, וללא תוכנית אב כלשהי,
לכל המיפעלים האלה, ותיקים וחדשים,
מתאימים לתנאי הארץ ובלתי מתאימים, היה
צורך להבטיח שוק פנימי בטוח ומוגן.
פרוטקציוניזם זה, המתבטא גם בקארטלים

יאליזם דוגל בתיכנון משאבי החברה לטובת
החברה כולה.

**היכן התיכנון בכל הכלכלה של
המישטר הקיים?**

במשך 14 שנים לא היתה קיימת במדינה
בכלל רשות לתיכנון כלכלי — 14 שנים
בהן הושקעו מיליארדים על גבי מיליארדים
של כספי השנור והמענקים במיפעלי סרק
חסרי-בסיס, ללא תוכנית וללא חשבון. ואח
רי שהוקמה הרשות, נדדה ממשרדה האוצר
למשרד ראש הממשלה, והיא ממלאת באור
גאניזם הכלכלי את הפונקציה של המער
העיוור.

**תורת הכלכלה של המישטר הי
קיים אינה לא קאפיטליזם ולא
סוציאליזם — אלא הפרוטקציוניזם.
פרוטקציוניזם תרתי-משמע: מיש
טר של פרוטקציות כלפי פנים,
והפרוטקציוניזם של חממה מוגנת
כלפי חוץ.**

**לא מארכם ולא קיינם מסמלים
את המישטר הזה — אלא מנחם
מנדל מכתריאלבקה.**

★ ★ ★

מאחורי מסך העשן האידיאולוגי של
מילים רמות ויפות — כגון בניין הארץ,
פיתוח, פיזור האוכלוסיה ושאר פרות קדו
שות — קיימת מציאות פשוטה של כלכלה
מקלקלת, שלא החלה בינואר 1966, גם לא
ב'56 או ב'64, אלא עם קום המדינה, ואולי
עוד קודם לכן.

מציאות זו מחייבת אינפלציה מתמדת,
מחייבת התייקרות בלתי-פוסקת של כל
המחירים.

**זוהי המציאות של מישטר
החלוקה.**

היא מבוססת על שני תהליכים:
● תורם הבלתי-פוסק של כספי השנור
והמענקים לארץ,

● חלוקת כספים אלה בין מאות קבו
צות-לחץ פוליטיות-כלכליות, אשר לכל אחת
מהן מפלגה משלה, או סיעה משלה בתוך
מפלגה גדולה, ואחיה משלה במנגנון ה
שלטון הממלכתי, ההסתדרותי או הציוני.

**מבין 120 חברי הכנסת — כמה
אינם מייצגים קבוצות לחץ כי
זאת?**

ממשלת ישראל אינה המנהיגות הכלכלית
העליונה של מישטר יצרני, החותרת בתנופה
תוכניתית אל העצמאות הכלכלית — כשם
שאינה המנהיגות המדינית העליונה של
מישטר לאומי, החותרת במערך מיבצעי אל

בשבוע שעבר ניתנה לי בפעם הרא
שונה ההזדמנות להצביע בעד הבעת
אייאמון לממשלה.

**עשיתי זאת ללא היסוס — כדבר
מוכן מאליו.**

כאמתלה מידית להצבעה שימשה תופעה
המהלכת אימים במדינה: העלייה המטרופ
של כל המחירים, בניגוד מוחלט להבטחות
מפלגות הממשלה ערב הבחירות. אך זהו
רק סימפטום — ובדיון על הסימפטום היה
זה מחובתנו להגיע אל העיקר.

ניסיתי לעשות זאת בהכרזה שקראתי ב
אוני הממשלה והכנסת מיד לפני ההצבעה.
מאחר שעוררה תגובות חריפות, וגם סולפה
לא מעט, אולי כדאי להביאה להלן במלואה.

★ ★ ★

לא אביע איאמון לממשלה הזאת.
אביע איאמון לכל המישטר הקיים —
אשר גם הממשלה וגם בעלי הצעת איאמון
(סיעת גח"ל) שייכים אליו.

מדובר היום על סימפטום — מירון-ההת
ייקרות הטורף והמטורף. אך אין כסימפטום
הזה כדי לגלות את דמותו של המישטר.
דמותו הפוליטית של המישטר הזה מת
בטאת בעובדה הפשוטה ש-17 שנה אחרי
קום המדינה לא התקרבנו אף בצעד אחד
אל השלום. נשארנו מיבצר מנותק, מבודד
ומצומק.

**עבור כשלון היסטורי זה אנו
משלמים (סכום עצום) בתקציבי
בטחון — זאת אומרת שכל משי
פחה בישראל משלמת (סכום גדול)
לחודש עבור אייכשוויו של הי
מישטר למלא את תפקידו המר
כזו.***

זוהי הסיבה הפוליטית להתייקרות הבלתי
פוסקת. היא נעוצה בדמותו הפוליטית של
המישטר. בצורה קיימת הסיבה השניה,
הנעוצה בדמותו הכלכלית.

★ ★ ★

ין זה מישטר קאפיטליסטי. כי הקאפי
טליזם דוגל בהתחרות חופשית ובעידוד
היזומה.

**היכן יש התחרות חופשית בכל
הכלכלה של המישטר הקיים —
זולת ההתחרות בין קבוצות לחץ
טפיליות על חלוקת השלל הממי
לכתי והציוני?**

אין זה גם מישטר סוציאליסטי. כי הסוצ

בנאום הבאתי את המיספרים המדוי
יקים.